หนังสือคุณภาพ ในเครืออมรินทร์

Amarin COMICS

Smart Gang!

พิมพ์ครั้งที่ 4

เราคืออาเซียน ลาว

•จับมือกันก้าวสู่ประชาคมอาเซียน•

หนังสืออ่านเสริมความรู้นอกห้องเรียน

เราคืออาเซียน

ลาว

ปัทมาพร คำโท เขียน

La Pluie วาดภาพประกอบ

เราคืออาเซียน ลาว

Amarin COMICS

ในเครือบริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
65/101-103 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 โทรสาร 0-2434-3555, 0-2434-3777, 0-2435-5111
E-mail: info@amarin.co.th

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2537
ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งดัดแปลงเป็นแถบบันทึกเสียง ตลับวีดิทัศน์
หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ 978-974-247-379-2
พิมพ์ครั้งแรกโดยสำนักพิมพ์อมรินทร์คอมมิกส์ กรกฎาคม 2555
พิมพ์ครั้งที่ 2 กรกฎาคม 2555 พิมพ์ครั้งที่ 3 กรกฎาคม 2555
พิมพ์ครั้งที่ 4 สิงหาคม 2555

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของศูนย์ข้อมูลอมรินทร์

ปัทมาพร คำโท.
เราคืออาเซียน ลาว / La Pluie: วาดภาพประกอบ.– พิมพ์ครั้งที่ 4.– กรุงเทพฯ: อมรินทร์คอมมิกส์ อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2555.
56 หน้า: ภาพประกอบ (สี).

1. ลาว--กลุ่มประเทศอาเซียน. 2. ลาว--ประวัติศาสตร์. I. La Pluie, ผู้วาดภาพประกอบ. II. ชื่อเรื่อง.

ย ป6ร73 2555ข DDC 341.247
ISBN 978-974-247-379-2

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
กรรมการผู้จัดการใหญ่ ระริน อุทกะพันธุ์ ปัญจรุ่งโรจน์ • บรรณาธิการที่ปรึกษา สุภาวดี โกมารทัต
ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการสายงานหนังสือเล่ม องอาจ จิระอร • บรรณาธิการอำนวยการ อุษณีย์ วิรัตกพันธ์
รองบรรณาธิการอำนวยการ จตุพล บุญพรัด • ผู้ช่วยรองบรรณาธิการอำนวยการ นภาพร พิทยวราภรณ์
บรรณาธิการบริหาร นฤมล อิทธิวิวัฒน์

บรรณาธิการ นฤมล อิทธิวิวัฒน์ • บรรณาธิการต้นฉบับ อรพิมล ผิวหอม
ผู้ช่วยบรรณาธิการ ปัญชิกา แสนยะมูล • เลขานุการ ศศิธร เอมอิ่ม
ที่ปรึกษาฝ่ายซับเอดิเตอร์ มนทิรา วงศ์ชะอุ่ม • ซับเอดิเตอร์ สุภาวดี สุขสมัย
ที่ปรึกษาฝ่ายศิลปกรรม เอกจิตร โพธิ์ปลั่ง • ผู้จัดการฝ่ายศิลปกรรม พีระพงศ์ โพสินธุ์
ศิลปกรรม อรณัญช์ สุขเกษม, ดวงหทัย มิตตอุทิศชัยกุล
ผู้อำนวยการฝ่ายจัดการสำนักพิมพ์ ชัชฎา พรหมเลิศ
พิสูจน์อักษร ลดายุ พัดเย็น • คอมพิวเตอร์ สริสา ยาวิลาศ
ผู้จัดการฝ่ายประสานงานสำนักพิมพ์ อมราลักษณ์ เชยกลิ่น
ประสานงานสำนักพิมพ์ สิทธิพร แสงทองพราว, อภิญาณ์ ลีภัทรพณิชย์ • ประสานงานการผลิต บรม คมเวช
ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายการตลาดและสื่อสารแบรนด์ มนต์ ขอเจริญ
เจ้าหน้าที่การตลาดและสื่อสารแบรนด์ รมิตา บุญพาสุข, สุภัญญา จันทศร
เว็บเอดิเตอร์ อาทิตยา สาระภิรมย์

แยกสีและพิมพ์ที่
สายธุรกิจโรงพิมพ์ บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
65/16 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
โทรศัพท์ 0-2422-9000, 0-2882-1010 โทรสาร 0-2433-2742, 0-2434-1385

จัดจำหน่ายโดย
บริษัทอมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์ จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จงถนอม ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11130
โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9222, 0-2449-9500-6
Homepage: http://www.naiin.com

ราคา 75 บาท

คำนิยม

ความร่วมมือร่วมใจ คือพลังสำคัญที่จะนำพาไปสู่ความสุขความสำเร็จทั้งในแง่ส่วนตัวและส่วนรวม

ประชาคมอาเซียนคือสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงพลังแห่งความร่วมมือของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่วันนี้ได้ก้าวขึ้นมาเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก

แต่ละประเทศต่างก็มีวัฒนธรรม ความเชื่อ ประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน ความเป็นอาเซียนไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้ แต่มุ่งเน้นให้รักษาเอกลักษณ์ของตนท่ามกลางความแตกต่างหลากหลาย และร่วมมือสร้างสรรค์พัฒนาด้วยใจอันเป็นหนึ่งเดียว

เหตุนี้ การรู้จักประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มสมาชิกประชาคมอาเซียนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้เพื่อจะก้าวเดินไปในสังคมโลกด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนที่จะเติบโตขึ้นมาอย่างมีพื้นฐาน มีความพร้อมที่จะเดินเคียงคู่ไปกับเพื่อนร่วมประชาคมอย่างเท่าทันและเท่าเทียม

หนังสือชุด “เราคืออาเซียน” คือหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชนเพื่อทำความรู้จักประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ และเรียนรู้เรื่องประชาคมอาเซียนในรูปแบบที่ง่ายต่อความเข้าใจ นี่จึงเป็นเสมือนหน้าต่างบานแรกที่เด็ก ๆ จะได้เปิดเพื่อทำความรู้จักกับเพื่อน ๆ ในประชาคมอาเซียนแห่งนี้

และนี่คือก้าวแรกแห่งการเตรียมความพร้อมสำหรับเยาวชนไทยที่จะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างมั่นใจ เพราะมีความเข้าใจในเพื่อนบ้านร่วมประชาคมเดียวกัน

ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ

เลขาธิการอาเซียน

สารบัญ

“สันติภาพ เอกราช ประชาธิปไตย เอกภาพ วัฒนาถาวร” 7

- คำขวัญประเทศและภาพแผนที่ภูมิภาคอาเซียน

สะบายดี...สวัสดีลาว 8

- ข้อมูลพื้นฐาน พื้นที่ จำนวนประชากร ธงชาติ ตราแผ่นดิน ดอกไม้ และสัตว์ประจำชาติ

ทำเลที่ตั้ง 12

- พิกัดที่ตั้ง อาณาเขต ภูมิอากาศ เทือกเขา แม่น้ำ และทรัพยากรธรรมชาติ

ปกบ้านครองเมือง 24

- ประวัติความเป็นมาและรูปแบบการปกครอง

ทำมาค้าขาย 29

- เศรษฐกิจการค้า สินค้านำเข้า-ส่งออก และระบบเงินตรา

เป็น อยู่ คือ...วิถีชาวลาว 31

• วัฒนธรรมความเป็นอยู่ของผู้คน ภาษา อาหาร การแต่งกาย และเทศกาลประเพณีต่างๆ

ปักหมุดจุดหมาย 48

• สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ และสถานที่ท่องเที่ยวโดดเด่นของประเทศ

นามนี้สำคัญไฉน 53

• บุคคลสำคัญที่ทรงอิทธิพลในอดีตถึงปัจจุบัน

เวียดนาม
เมียนมาร์
ลาว
ไทย
กัมพูชา
บรูไน
ดารุสซาลาม
มาเลเซีย
สิงคโปร์
อินโดนีเซีย

• “สันติภาพ เอกราช ประชาธิปไตย เอกภาพ วัฒนาถาวร” •

คือคำขวัญประจำชาติของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศเพื่อนบ้านที่ใกล้ชิดกับไทยทั้งในเชิงประวัติศาสตร์ ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม ประกอบด้วยชนหลายเผ่า ซึ่งมีความแตกต่างกันในเรื่องภาษาและวัฒนธรรม แต่ก็สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบ

สะบายดี...
สวัสดีลาว

ชื่อเป็นทางการคือ **สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว** หรือ **สปป.ลาว (Lao People's Democratic Republic)** เมืองหลวงคือ นครหลวงเวียงจันทน์ (Vientiane) มีพื้นที่ 236,800 ตารางกิโลเมตร (หรือครึ่งหนึ่งของประเทศไทย) มีจำนวนประชากรประมาณ 6.4 ล้านคน

คำนี้น่ารู้

เวียงจันทน์ (Vientiane) เป็นการถ่ายเสียงแบบภาษาฝรั่งเศส อ่านออกเสียงว่า เวียง - จัน ไม่ใช่เวียนเทียนนะจ๊ะ

ธงชาติลาวมีชื่อเรียกว่า **ธงดวงเดือน** เป็นธงสามแถบตามแนวนอน ประกอบด้วยสีแดง-สีน้ำเงิน-สีแดง โดยแถบสีแดงทั้งสองแถบมีขนาดเท่ากัน ส่วนแถบสีน้ำเงินมีขนาดเท่ากับแถบสีแดงสองแถบรวมกัน ภายในมีวงกลมสีขาวอยู่กึ่งกลาง

สีน้ำเงิน หมายถึง ความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ของชาติ

สีแดง หมายถึง เลือดแห่งการต่อสู้เพื่ออิสรภาพของชาวลาว

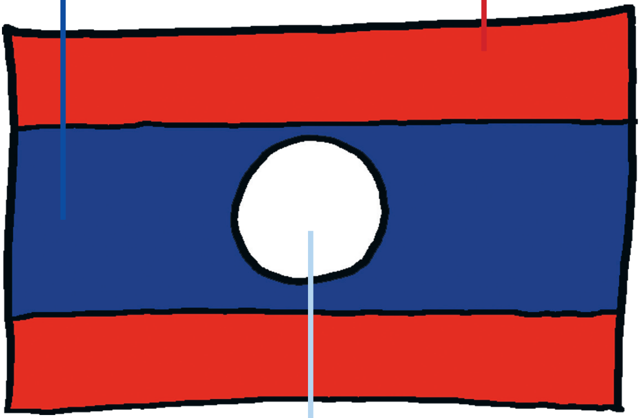

วงกลมสีขาว หมายถึง พระจันทร์เต็มดวงที่เปล่งประกายอยู่เหนือลำน้ำโขง แสดงถึงเอกภาพของชาติภายใต้การปกครองของรัฐบาลพรรคประชาชนปฏิวัติลาว และอนาคตอันสดใสของประเทศ

ชวนคิด

ลาวเป็นหนึ่งในประเทศคอมมิวนิสต์ไม่กี่ประเทศที่ไม่ใช้ธงรูปดาวห้าแฉกเป็นสัญลักษณ์

ตราแผ่นดิน

มีลักษณะเป็นรูปวงกลม สองข้างล้อมรอบด้วยรวงข้าวสุกโค้งเป็นรูปวงพระจันทร์ ด้านล่างมีริบบิ้นสีแดงซึ่งเขียนคำขวัญของประเทศ คือ “สันติภาพ เอกราช ประชาธิปไตย เอกภาพ วัฒนาถาวร” มัดรวงข้าวไว้ เหนือแถบริบบิ้นมีรูปกงจักรเป็นฟันเฟือง เชื่อว่าแสดงถึงการหมุนไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ภายในวงกลมเป็นภาพพระธาตุหลวง สถานที่สำคัญของประเทศ พร้อมด้วยถนน ทุ่งนา ป่าไม้ และเขื่อนผลิตกระแสไฟฟ้าพลังงานน้ำ

วันชาติ

วันชาติของ **สปป.ลาว** ตรงกับวันที่ **2 ธันวาคม** ของทุกปี

ชวนคิด

เหตุที่กำหนดให้วันที่ 2 ธันวาคม เป็นวันชาติ เนื่องจากเป็นวันที่กลุ่มคอมมิวนิสต์ประเทศลาวสามารถต่อสู้เพื่อครองอำนาจและเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นแบบสาธารณรัฐได้สำเร็จในปี พ.ศ. 2518

ดอกไม้ประจำชาติ

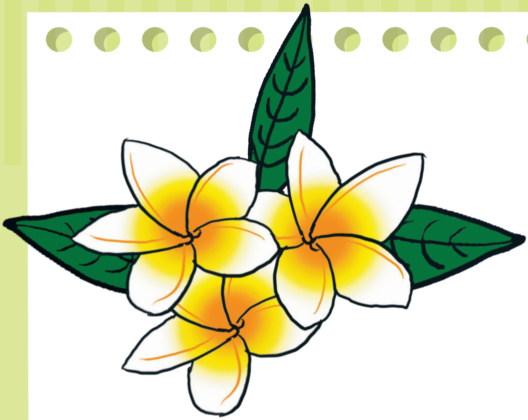

ดอกไม้ประจำชาติลาวคือ **ดอกจำปา** ที่คนไทยเรียกดอกลีลาวดีหรือดอกลั่นทมนั่นเอง ชาวลาวนิยมนำมาทำเป็นพานบายศรีสู่ขวัญถวายพระ และนำมาร้อยเป็นพวงมาลัยเพื่อต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองตามประเพณีอันดีงามมาแต่โบราณกาล ดอกจำปาที่เป็นดอกไม้ประจำชาติของลาวจะมี 5 กลีบสีขาวปนเหลือง บานซ้อนกันอยู่ในดอกเดียว เปรียบเสมือนความเจริญรุ่งเรือง ใบสีเขียวอ่อนเปรียบเสมือนความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้และธรรมชาติ จนมีคำกล่าวกันว่า **"ดอกจำปาที่สวยที่สุดจะบานอยู่ในประเทศลาวเท่านั้น"**

สัตว์ประจำชาติ

สัตว์ประจำชาติลาวคือ ช้าง (เพราะลาวคืออาณาจักรล้านช้างในอดีตนั่นเอง)

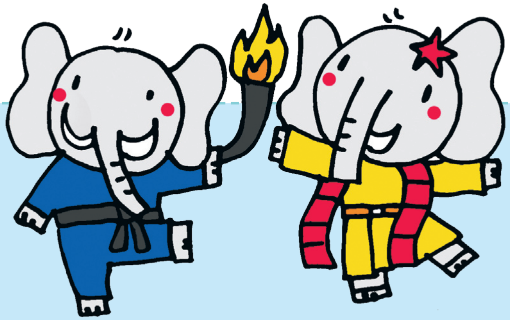

ในกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 25 เมื่อปี พ.ศ. 2552 ซึ่งประเทศลาวเป็นเจ้าภาพเป็นครั้งแรกนั้น ใช้แมสคอตเป็นรูปช้างเพศผู้กับเพศเมีย ชื่อจำปาและจำปี เพื่อสื่อถึงดอกไม้ประจำชาติและสัตว์ประจำชาติของลาว

ทำเลที่ตั้ง

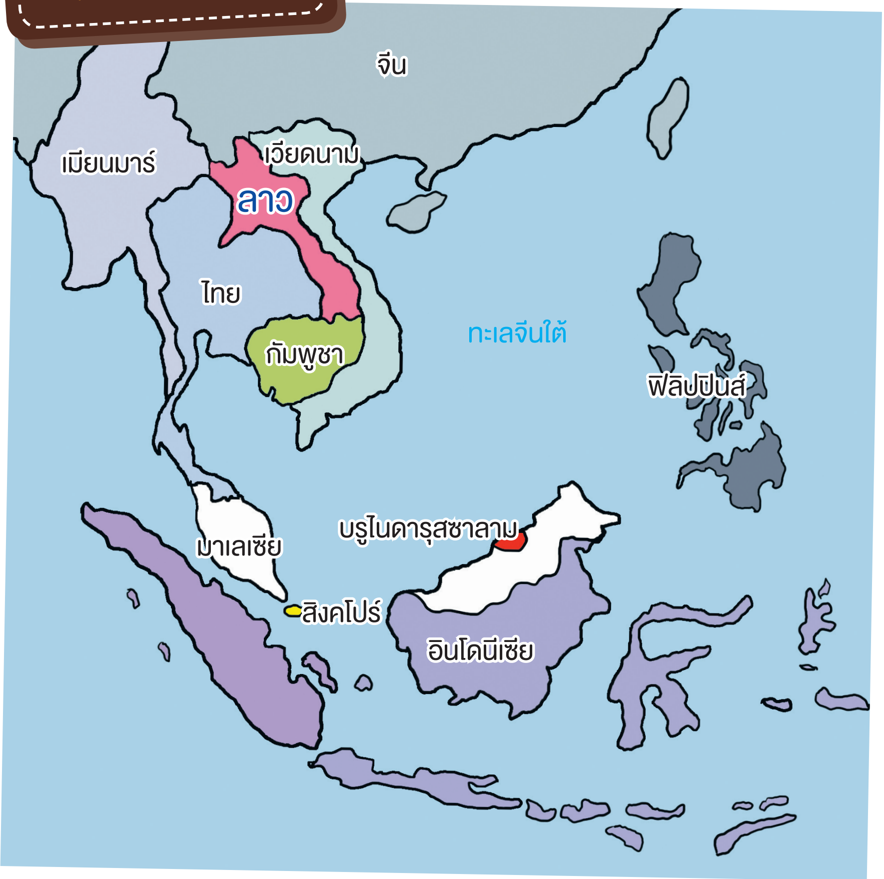

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นประเทศเดียวในภูมิภาคที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล อีกทั้งทำเลที่ตั้งก็มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านถึง 5 ประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเทศที่มีอิทธิพลมากกว่า ทำให้ในหลาย ๆ เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ ลาวต้องตกอยู่ในสถานะเป็น**รัฐกันชน**

คำนี้น่ารู้

รัฐกันชน คือ รัฐหรือประเทศเล็ก ๆ ที่เป็นเอกราช มีฐานะสำคัญทางการเมืองที่ช่วยไม่ให้ประเทศมหาอำนาจเกิดบาดหมางทำสงครามกันได้ง่าย ๆ

ที่ตั้ง

สปป.ลาวตั้งอยู่ทางเหนือของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ระหว่างละติจูดที่ 14-23 องศาเหนือ และลองจิจูดที่ 100-108 องศาตะวันออก

บ้านใกล้เรือนเคียง

ทิศเหนือ ติดกับสาธารณรัฐประชาชนจีน
ทิศตะวันออก ติดกับประเทศเวียดนาม
ทิศตะวันตก ติดกับประเทศไทย
ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ติดกับประเทศเมียนมาร์
ทิศใต้ ติดกับประเทศกัมพูชา

ภูมิประเทศ

ลาวตั้งอยู่บนคาบสมุทรอินโดจีน หรือที่เรียกว่า "**ดินแดนสุวรรณภูมิ**" อุดมสมบูรณ์ด้วยภูเขาสลับซับซ้อน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงและที่ราบสูง แม้จะไม่มีทางออกสู่ทะเล แต่ลาวก็มีแม่น้ำโขงซึ่งเป็นแม่น้ำสายหลักที่หล่อเลี้ยงทุกชีวิตของชาวลาวไหลผ่าน

เราอาจแบ่งภูมิประเทศของลาวได้เป็น 3 เขตด้วยกัน คือ

1. เขตภูเขาสูง อยู่สูงกว่าระดับทะเลโดยเฉลี่ย 1,500 เมตรขึ้นไป เป็นพื้นที่ทางตอนเหนือของประเทศ มีป่าไม้หนาแน่นที่สุด เป็นที่อยู่ของลาวสูงหรือม้ง ซึ่งมีอาชีพทำนาบนที่สูงและทำไร่

2. เขตที่ราบสูง เป็นพื้นที่ที่มีความสูงกว่าระดับทะเล 1,000 เมตร อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วยที่ราบสูงขนาดใหญ่ 3 แห่ง คือ ที่ราบสูงเมืองพวน (แขวงเชียงขวาง) ที่ราบสูงนากาย (แขวงคำม่วน) และที่ราบสูงภาคใต้ เป็นที่อยู่อาศัยของลาวเทิง ซึ่งมักทำอาชีพเพาะปลูก ทำนาขั้นบันได ทำไร่เลื่อนลอย เป็นต้น

3. เขตที่ราบลุ่ม เป็นเขตที่ราบตามแนวฝั่งแม่น้ำโขงและแม่น้ำต่าง ๆ นับเป็นอู่ข้าวอู่น้ำที่สำคัญของประเทศ เพราะเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์มากที่สุด เป็นที่อยู่ของลาวลุ่ม มีอาชีพหลักคือทำนาลุ่มและทำการเกษตร

คำนี้น่ารู้

ดินแดนสุวรรณภูมิ คำว่า "สุวรรณภูมิ" แปลตามรูปศัพท์แล้วหมายถึงแผ่นดินทองหรือดินแดนทอง แต่คำเรียกเฉพาะที่อาจคุ้นกว่าคือ แหลมทอง หมายถึงบริเวณผืนแผ่นดินใหญ่ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันได้แก่ ลาว กัมพูชา เวียดนาม ไทย เมียนมาร์ และมาเลเซีย

ชวนคิด

เมื่อนำเอาพื้นที่ของเขตภูเขาสูงและเขตที่ราบสูงมารวมกัน จะมากถึง 3 ใน 4 ของพื้นที่ประเทศลาวทั้งหมด โดยจุดสูงสุดของประเทศลาวอยู่ที่ ยอดเขาภูเบี้ย ในแขวงเชียงขวาง วัดความสูงได้ประมาณ 2,817 เมตร

ทอดสะพาน

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นจุดเชื่อมต่อ (Land Link) ด้านการคมนาคมขนส่งจากประเทศไทยไปยังประเทศที่สามในอนุภูมิภาค (จีนและเวียดนาม) ผ่านสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ข้ามแม่น้ำโขงทั้งสามแห่งที่หนองคาย-เวียงจันทน์, มุกดาหาร-สะหวันนะเขต และนครพนม-คำม่วน

สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 1 (หนองคาย-เวียงจันทน์)

เป็นสะพานข้ามแม่น้ำโขงขนาดใหญ่แห่งแรกซึ่งเชื่อมต่อเทศบาลเมืองหนองคาย ประเทศไทย เข้ากับบ้านท่านาแล้ง นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศลาว โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงทำพิธีเปิดร่วมกับนายหนูฮัก พูมสะหวัน ประธานประเทศลาว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2537 สะพานนี้ยาว 1,170 เมตร มีทางรถ 2 ช่องจราจร ทางเดิน 2 ช่องทาง และทางรถไฟ

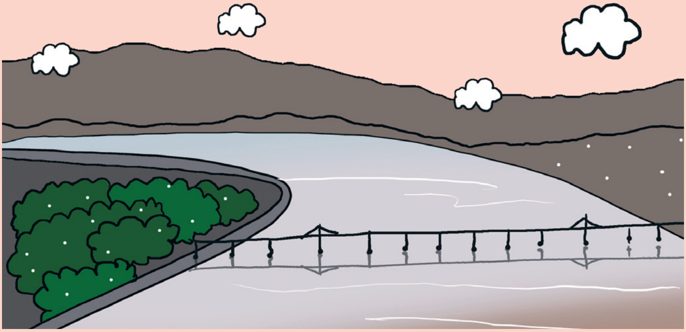

สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 2 (มุกดาหาร-สะหวันนะเขต)

ตั้งอยู่ที่บ้านสงเปือย ตำบลบางทรายใหญ่ อำเภอเมืองฯ จังหวัดมุกดาหาร โดยข้ามไปลงที่บ้านนาแก เมืองคันทะบูลี แขวงสะหวันนะเขต รูปแบบเป็นสะพานคอนกรีต 2 ช่องจราจร ยาว 1,600 เมตร การเดินทางข้ามสะพานจะต้องใช้บริการรถโดยสารประจำทางระหว่างประเทศเท่านั้น ค่าโดยสารคนละ 45 บาท

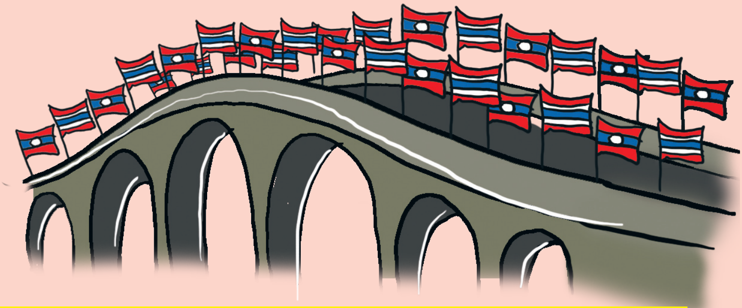

สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3 (นครพนม-คำม่วน)

เป็นสะพานที่เชื่อมต่อระหว่างประเทศไทย (นครพนม) กับประเทศลาว (คำม่วน) ที่บ้านห้อม ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครพนม และบ้านเวินใต้ เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน เป็นเส้นทางการคมนาคมขนส่งด้านการค้าและการท่องเที่ยว เชื่อมโยงประเทศไทย ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม และภาคใต้ของประเทศจีน มีความยาวรวม 780 เมตร ประกอบด้วยช่องจราจร 2 ช่อง และไม่มีทางรถไฟ

ภูมิอากาศ

ประเทศลาวตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้น อุณหภูมิเฉลี่ย 29-33 องศาเซลเซียส ต่ำสุด 10 องศาเซลเซียส มีภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน ทางตอนเหนืออากาศหนาวเย็น ทางตอนกลางและตอนใต้คล้ายคลึงกับประเทศไทย คือ มีภูมิอากาศแบบป่าฝนเมืองร้อน ฝนตกเกือบตลอดปี ประกอบกับได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมในทะเลจีนใต้ จึงทำให้แบ่งสภาพภูมิอากาศได้เป็น 3 ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มต้นตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์จนถึงเดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มต้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มต้นตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนจนถึงเดือนมกราคม

ทรัพยากรธรรมชาติ

ด้วยสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ ทำให้สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นประเทศที่ร่ำรวยด้วยทรัพยากรธรรมชาติทั้งบนดินและใต้ดิน มีพื้นที่ป่าไม้จำนวนมาก มีความหลากหลายทางชีวภาพ มีพื้นที่เกษตรที่ยังอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเพาะปลูกข้าว ข้าวโพด ยาสูบ มันสำปะหลัง ใต้ดินมีแร่ธาตุประเภทดีบุก ยิปซัม ตะกั่ว หินเกลือ เหล็ก ถ่านหิน โปแตส สังกะสี ทองคำ ทองแดง พลอย อัญมณี หินอ่อน และน้ำมัน

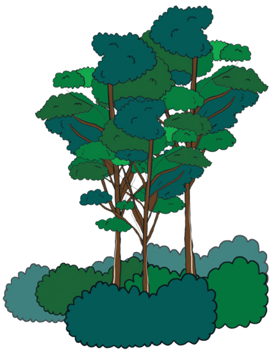

แม่น้ำโขงที่ไหลจากประเทศจีนผ่านประเทศลาว

ลาวมีแม่น้ำสำคัญสายหลักของประเทศคือ **แม่น้ำโขง** ซึ่งไหลผ่านประเทศรวมระยะทางประมาณ 1,850 กิโลเมตร เปรียบเสมือนสายเลือดหล่อเลี้ยงชาวลาวให้สามารถยังชีพอยู่ได้ และมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของคนลาว ทั้งในด้านเกษตรกรรม ประมง การผลิตกระแสไฟฟ้า เป็นพรมแดนธรรมชาติ เป็นเส้นทางคมนาคมของคนในประเทศ และเป็นเส้นทางการค้ากับต่างประเทศด้วย

พื้นที่ส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 47 ของลาวอุดมไปด้วยป่าไม้ เช่น ไม้ประดู่ ไม้มะค่า ไม้แคนหรือตะเคียน ไม้สัก ไม้จิก ไม้รัง ไม้ยาง ไม้กระบาก ไม้สน ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณเมืองซำเหนือ แขวงหัวพัน และภาคเหนือของประเทศลาว นอกจากนี้ยังมี**ไม้โลงเลง**ที่มีลำต้นใหญ่ ทนแดด ทนฝน ทนปลวกได้นานกว่าร้อยปี ชาวบ้านจึงนิยมนำไปมุงหลังคาบ้านและทำโลงศพ

คำนี้น่ารู้

ไม้โลงเลง หรือ**โหรงเหรง** มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Fokienia hodginsii* (Dunn) A.Henry & H.Thomas วงศ์ Cupressaceae ซึ่งก็คือไม้วงศ์สนนั่นเอง ชื่อเรียกในภาษาญี่ปุ่นของสนชนิดนี้คือ ฟุคเคนฮิบะ (Fukken Hiba) หรือที่เรียกกันว่า **ฮิโนกิลาว** (Laos Hinoki) เป็นไม้สีอ่อนสวย มีกลิ่นหอมแบบธรรมชาติจากน้ำมันในเนื้อไม้ ต้านฤทธิ์แบคทีเรียได้ พบมากทางตอนเหนือของลาว

ไม้เศรษฐกิจของประเทศลาว ได้แก่ ไม้สัก ไม้แดง และไม้เนื้อแข็งอื่นๆ ลาวเป็นประเทศที่ส่งไม้เนื้อแข็งเป็นสินค้าส่งออกอันดับต้นๆของประเทศ โดยส่วนใหญ่มักส่งออกในรูปแบบไม้แปรรูป นอกจากไม้เนื้อแข็งแล้ว ยังมีผลผลิตจากป่าอีกหลายร้อยชนิด ที่สำคัญได้แก่ แก่นจันทน์ กำยาน ชัน ยางสน กระวาน หวาย ครั่ง ฯลฯ

เรื่องเล่า
จากลุ่มน้ำโขง

ตำนานการเกิดแม่น้ำโขง

มีตำนานพื้นบ้านลาวกล่าวถึงกำเนิดแม่น้ำโขงหลายตำนาน หนึ่งในนั้นคือ ตำนานคำชะโนด เรื่องมีอยู่ว่า สมัยนานมาแล้ว ที่หนองแสมีนาคสองตัว คือ พญาศรีสุทโธและพญาสุวรรณ อาศัยอยู่ด้วยกันอย่างผาสุก โดยทั้งสองมีข้อตกลงที่ปฏิบัติกันมานานว่า หากใครออกไปหาอาหาร อีกฝ่ายจะไม่ไป และเมื่อฝ่ายใดได้อาหารมา ก็จะแบ่งกันกินคนละครึ่ง

วันหนึ่งมีพญาช้างล้มตายที่ท้ายหนอง พญาศรีสุทโธจึงแบ่งเนื้อช้างเป็นสองส่วนเท่า ๆ กันให้พญาสุวรรณกินด้วยตามสัญญา ต่อมามีเม่นมาตายที่ท้ายหนอง พญาสุวรรณแบ่งเนื้อเม่นเป็นสองส่วนแล้วส่งไปให้พญาศรีสุทโธตามปกติ แต่พญาศรีสุทโธกินเนื้อเม่นแล้วไม่อิ่ม เหลือบไปเห็นขนเม่นยาวกว่าขนช้าง จึงเข้าใจไปเองว่าตัวเม่นน่าจะใหญ่กว่าตัวช้าง เหตุใดพญาสุวรรณจึงแบ่งให้ตนนิดเดียว

คิดได้ดังนั้นก็โกรธ คิดว่าพญาสุวรรณไม่ซื่อสัตย์ จึงเกิดเรื่องทะเลาะวิวาทนานถึง 7 ปี สร้างความเดือดร้อนให้สัตว์ต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่แถบนั้น ร้อนถึงพระอินทร์ต้องลงมาตัดสินความ โดยให้นาคทั้งสองสร้างแม่น้ำจากหนองแสขึ้นมาคนละสาย ใครถึงทะเลก่อนจะได้ปลาบึกลงไปอยู่ในแม่น้ำสายนั้น โดยเอาภูเขาพญาไฟเป็นเขตกั้น ใครรุกล้ำขอให้ไฟจากภูเขาพญาไฟเผาไหม้ตาย

เมื่อรับโองการแล้ว พญาศรีสุทโธซึ่งเป็นนาคใจร้อนก็สร้างแม่น้ำมุ่งไปทางตะวันออก เจอภูเขาขวางตรงไหนก็สร้างแม่น้ำคดโค้งไปตามนั้น แม่น้ำสายนี้ก็คือ **แม่น้ำโขง** ซึ่งคำว่า “โขง” มาจากคำว่า “โค้ง” นั่นเอง

ส่วนพญาสุวรรณซึ่งเป็นนาคใจเย็นก็สร้างแม่น้ำลงไปทางใต้ โดยพยายามสร้างแม่น้ำอย่างพิถีพิถันเป็นทางตรง แม่น้ำนี้มีชื่อเรียกว่า **แม่น้ำน่าน** เป็นแม่น้ำที่มีลักษณะตรงกว่าทุกสาย

สุดท้ายพญาศรีสุทโธสร้างแม่น้ำโขงไปถึงทะเลก่อน จึงได้ปลาบึกจากพระอินทร์ไป ซึ่งตรงกับข้อมูลปัจจุบันที่กล่าวว่า ปลาบึกเป็นปลาที่พบได้เฉพาะลุ่มแม่น้ำโขงเท่านั้น

สัตว์ที่พบได้มากในป่าอันอุดมสมบูรณ์ของลาว ได้แก่ ช้าง กระทิง ควายป่า เสือดำ เสือโคร่ง กวาง เก้ง แต่นับวันก็ยิ่งลดจำนวนลงเพราะถูกชาวบ้านล่าไปขายให้นายทุน นอกจากนี้ยังมีสัตว์ป่าสายพันธุ์ใหม่หลายชนิด ได้แก่ หนูหิน กระต่ายลายทาง นกกระจิบพันธุ์ภูเขาหินปูน

รู้หรือไม่

หนูหิน ขะหยุ หรือข่าหนู (Rock Rat หรือ Rock Rodent) สัตว์ที่เคยสูญพันธุ์ไปแล้วกว่า 11 ล้านปี เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม มีความยาวตลอดทั้งตัวประมาณ 40 เซนติเมตร หนวดยาว หางยาว ขาสั้น หน้าตาคล้ายหนู แต่หางเป็นพวงเหมือนกระรอก เท้าเป็นพังผืดคล้ายอุ้งเท้าของเป็ด เดินอุ้ยอ้ายเชื่องช้า ป้องกันตัวเองไม่ได้ ออกหากินในเวลากลางคืน ปัจจุบันพบในเขตภูเขาหินปูนแขวงคำม่วน ประเทศลาว เพียงแห่งเดียวเท่านั้น เป็นสัตว์ที่ชาวพื้นเมืองรับประทานเป็นอาหาร

ชาวบ้านพากันร่อนหาแร่ทองคำในลุ่มน้ำโขง

นอกจากนี้ลาวยังมีรายได้จากทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะ **ป่าไม้** และ **แร่ธาตุ** เช่น ทองคำ ทองแดง และบ็อกไซต์ ซึ่งเป็นวัตถุดิบเพื่อผลิตอะลูมิเนียม มีเขื่อนหลายแห่งที่ผลิตไฟฟ้าพลังน้ำส่งไปขายประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งไทยด้วย

ปกบ้านครองเมือง

เรื่องเล่าแต่เก่าก่อน

ประเทศลาวในปัจจุบันมีรากฐานมาจากอาณาจักรล้านช้างในอดีต ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยพระเจ้าฟ้างุ่มในช่วงพุทธศตวรรษที่ 19 เมื่อครั้งที่อาณาจักรล้านช้างมีความเจริญสูงสุดสามารถแผ่อิทธิพลเข้าไปถึงบริเวณซึ่งเป็นประเทศกัมพูชา ไทย และลาวในปัจจุบัน หลังจากอาณาจักรล้านช้างเริ่มเสื่อมอำนาจ ได้แตกออกเป็น 3 ราชอาณาจักร คือ หลวงพระบาง เวียงจันทน์ และจำปาศักดิ์ (จำปาสัก) ปี พ.ศ. 2321 จึงตกเป็นเมืองขึ้นของอาณาจักรสยาม จนกระทั่งปี พ.ศ. 2436 ฝรั่งเศสใช้สนธิสัญญาไม่เป็นธรรมบีบบังคับให้สยามยกดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงทั้งหมดให้แก่ตน ลาวจึงตกเป็นรัฐในอารักขาของฝรั่งเศส โดยฝรั่งเศสรวมราชอาณาจักรทั้งสามเข้าเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งคือลาวในปัจจุบัน

ลาวได้รับเอกราชเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ หลังจากการยกพลขึ้นบกของญี่ปุ่นเมื่อปี พ.ศ. 2488 แต่เมื่อสงครามโลกครั้งที่สองจบลงโดยที่ญี่ปุ่นเป็นฝ่ายแพ้ ฝรั่งเศสกลับมามีอำนาจในอินโดจีน ลาวก็กลับมาอยู่ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศสอีกครั้ง จนกระทั่งได้สิทธิปกครองตนเองในปี พ.ศ. 2492 และได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์หลังจากฝรั่งเศสรบแพ้เวียดนามที่เดียนเบียนฟูเมื่อปี พ.ศ. 2497

เมื่อได้รับเอกราช เจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์ทรงปกครองลาวในระบอบราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ ต่อมาเกิดสงครามกลางเมืองที่ยืดเยื้อและรัฐประหารหลายครั้ง จนกระทั่ง พ.ศ. 2518 พรรคประชาชนปฏิวัติลาวก็ล้มล้างรัฐบาลประชาธิปไตยของเจ้ามหาชีวิตสว่างวัฒนา และสถาปนาประเทศเป็น "สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว" เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2518

ประเทศลาวปกครองระบอบ **สังคมนิยมประชาธิปไตย** โดยมีพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียวเป็นองค์กรชี้นำประเทศ คือ **พรรคประชาชนปฏิวัติลาว (Lao People's Revolutionary Party: LPRP)** และมีสภาเดียว คือ **สภาแห่งชาติ** ทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติและตุลาการ ดูแลอนุมัติงบประมาณ การออกและแก้ไขกฎหมายตลอดจนพระราชบัญญัติต่างๆ รวมทั้งกำกับดูแลการทำงานของรัฐบาล มี **ประธานประเทศ** ซึ่งเป็นหัวหน้าพรรค LPRP เป็นผู้นำประเทศ มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมการบริหารประเทศทั้งหมด และมี **นายกรัฐมนตรี** ทำหน้าที่หัวหน้าคณะรัฐบาล โดยทั้งสองตำแหน่งมีวาระการดำรงตำแหน่งครั้งละ 5 ปี

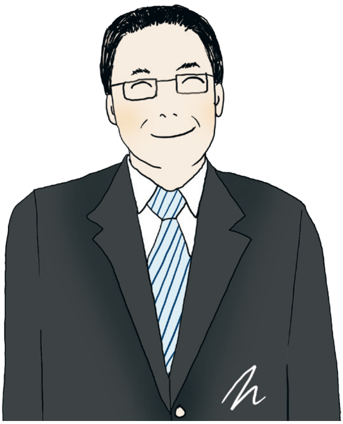

ประธานประเทศ
พลโท จูมมาลี ไซยะสอน

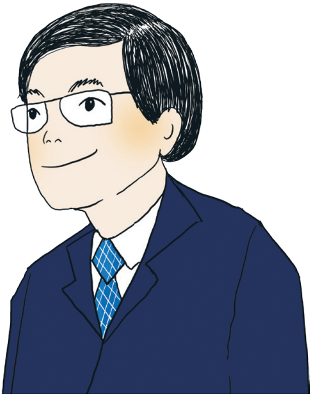

หัวหน้าคณะรัฐบาล
นายทองสิง ทำมะวง นายกรัฐมนตรี

การจัดตั้งและบริหาร

การจัดตั้งแบ่งเป็นลำดับชั้นดังนี้ โดยเริ่มจาก

- หลายครัวเรือนรวมกันเป็นหมู่บ้าน โดยมีนายบ้าน (ผู้ใหญ่บ้าน) เป็นหัวหน้าผู้บริหารหมู่บ้าน และมีคณะกรรมการหมู่บ้านเป็นผู้บริหาร
- หลายหมู่บ้านรวมกันเป็นเมือง (อำเภอ)
- หลายเมือง (อำเภอ) รวมกันเป็นแขวง (จังหวัด) มีเจ้าแขวง (ผู้ว่าราชการจังหวัด) เป็นหัวหน้าผู้บริหาร และมีคณะกรรมการปกครองแขวงเป็นผู้บริหาร
- ระดับศูนย์กลาง มีกระทรวง คณะกรรมการ และสถาบันรับอำนาจจากศูนย์กลาง

การบริหารของ สปป.ลาวเป็นระบบ **รวมศูนย์อำนาจ (Centralisation)** มีพรรคประชาชนปฏิวัติลาวเป็นผู้กำหนดทิศทางและนโยบายประเทศในภาพรวม ส่วนรัฐบาลเป็นผู้บริหารจัดการตามนโยบายของพรรค ในทางปฏิบัติผู้มีตำแหน่งสำคัญของ สปป.ลาว มักดำรงตำแหน่งทั้งในสายงานของพรรคและรัฐควบคู่กันไป

รูปแบบการปกครอง

แผนที่แสดงเขตการปกครองของ สปป.ลาว

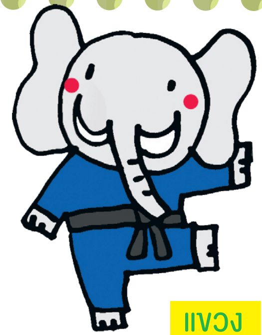

สปป.ลาวแบ่งเขตการปกครองเป็น 16 แขวงและ 1 เขตการปกครองพิเศษ ซึ่งก็คือนครหลวงเวียงจันทน์ มีฐานะเทียบเท่าแขวงต่าง ๆ ทั้ง 16 แขวง ได้แก่

แขวง	เมืองเอก
นครหลวงเวียงจันทน์	เวียงจันทน์
แขวงเวียงจันทน์	เมืองโพนโฮง
แขวงสะหวันนะเขต	เมืองสะหวันนะเขต
แขวงหลวงพระบาง	เมืองหลวงพระบาง
แขวงหัวพัน	เมืองซำเหนือ
แขวงไซยะบุรี/ไชยบุรี	เมืองไซยะบุรี/ไชยบุรี
แขวงเชียงขวาง	เมืองโพนสะหวัน
แขวงคำม่วน	เมืองท่าแขก
แขวงพงสาลี	เมืองพงสาลี
แขวงจำปาสัก/จำปาศักดิ์	เมืองปากเซ
แขวงอุดมไซ/อุดมไชย	เมืองไซ/ไชย
แขวงบอลิคำไซ	เมืองปากซัน
แขวงสาละวัน	เมืองสาละวัน
แขวงอัตตะปือ	เมืองอัตตะปือ
แขวงหลวงน้ำทา	เมืองหลวงน้ำทา
แขวงเซกอง	เมืองเซกอง
แขวงบ่อแก้ว	เมืองห้วยทราย

ทำมาค้าขาย

อาชีพหลักของชาวลาวคือเกษตรกร รวมถึงประมงและป่าไม้ รองลงมาคือ งานบริการและงานอุตสาหกรรม ตามลำดับ

สินค้านำเข้า – ส่งออก

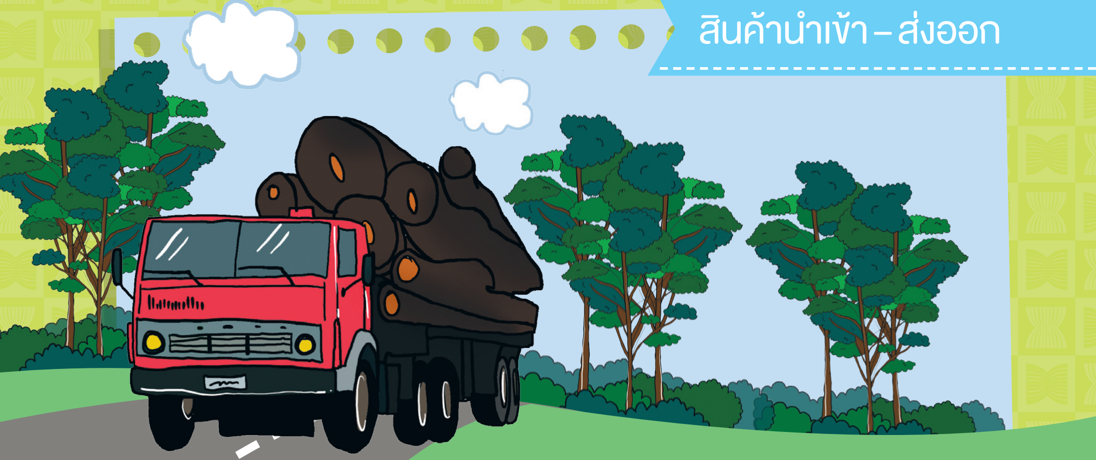

สินค้านำเข้าสำคัญได้แก่ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องอุปโภคบริโภค
สินค้าส่งออกสำคัญได้แก่ ไม้ซุง ไม้แปรรูป ผลิตภัณฑ์ไม้ สินแร่ เศษโลหะ ถ่านหิน เสื้อผ้าสำเร็จรูป

สกุลเงิน

เงินตราของลาวคือ กีบ (Kip) โดยธนาคารแห่ง สปป.ลาวเป็นผู้รับผิดชอบพิมพ์เงินตราออกใช้ มีธนบัตรใบละ 5, 10, 20, 50, 100, 500, 1,000, 2,000, 5,000, 10,000, 20,000 และ 100,000 กีบ (ปัจจุบันธนบัตร 5, 10, 20, 50, 100 และ 500 กีบไม่ค่อยนิยมใช้กันแล้ว) แต่เงินบาทและดอลลาร์สหรัฐก็เป็นสกุลเงินที่ชาวลาวยอมรับและใช้ชำระค่าสินค้าและบริการได้อย่างแพร่หลาย

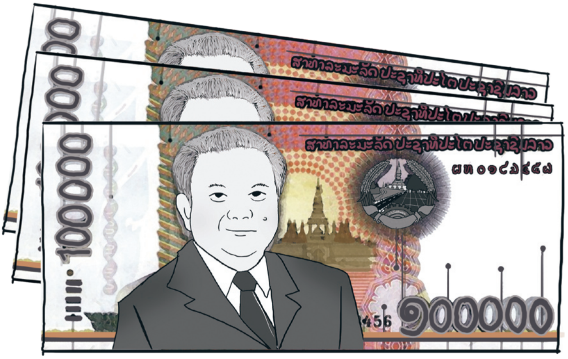

อัตราแลกเปลี่ยน อยู่ที่ประมาณ 250 กีบต่อ 1 บาท (พ.ศ. 2555)

ชวนคิด

นักท่องเที่ยวที่ไปเยี่ยมเยือนประเทศลาว จะพบเห็นป้ายรณรงค์ "อยู่เมืองลาวใช้แต่เงินกีบ" ได้ทั่วไป

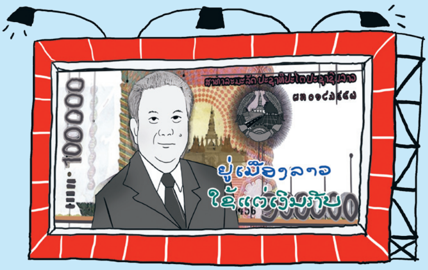

เป็น อยู่ คือ... วิถีชาวลาว

ประชากร

สปป.ลาวมีประชากรประมาณ 6.4 ล้านคน ประกอบด้วยชนชาติต่างๆมากถึง 68 ชาติพันธุ์ มีภาษาพูดและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไปบ้าง แต่ก็ใช้ภาษาลาวเป็นภาษากลาง แบ่งเป็น 3 กลุ่มใหญ่ตามถิ่นที่อยู่อาศัย ดังนี้

ลาวลุ่ม

หมายถึงชนชาติลาวที่อาศัยอยู่ในเขตที่ราบลุ่ม ได้แก่ ภูไท, ไทเหนือ, ไทดำ, ไทขาว, ไทแดง, ไทพวน, ไทลื้อ ฯลฯ มีประมาณร้อยละ 68 ของประชากรทั้งหมด ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาลาวหรือภาษาตระกูลไท ประกอบอาชีพทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์ อาศัยกระจายอยู่ทั่วประเทศ

ลาวเทิง

หมายถึงชาวลาวที่อาศัยอยู่ในเขตที่ราบสูง ประกอบด้วย ขมุ, ข่า, แจะ, ละแนด, สีดา, ผู้เทิงไฟ, เขลา, ปันลุ, แซ, กะแสง, ส่วย, ตะโอย, ละแว, ละเวน, อาลัก, กะตาง, เทิงน้ำ, เทิงบก, เทิงโคก, อินทรี, ยาเหียน, กายัก, ชะนุ, ตาเลี่ยง, ละแง ฯลฯ มีประมาณร้อยละ 22 ของประชากรลาวทั้งหมด ใช้ภาษาตระกูลมอญ-เขมร ส่วนใหญ่มีอาชีพทำไร่และเลี้ยงสัตว์ อาศัยอยู่ทางใต้ของประเทศ

ลาวสูง

หมายถึงชาวลาวที่อาศัยอยู่ในเขตภูเขาสูง ประกอบด้วยชนเผ่าม้งและอื่นๆ เช่น ม้งลาย, ม้งขาว, ม้งดำ, เย้า, โซโล, ฮ้อ, รุนี, มูเซอ, ผู้น้อย, กุย, ก่อ, แลนแตน ฯลฯ มีประมาณร้อยละ 9 ของประชากร ใช้ภาษาตระกูลจีน-ทิเบต มีอาชีพทำไร่ หาของป่า และเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะสุกรและม้า อาศัยอยู่ในเขตภาคเหนือของประเทศ

นอกจากนี้ยังมีชาวลาวเชื้อสายเวียดนามและเชื้อสายจีน รวมทั้งชาวต่างชาติอื่นๆ ที่อาศัยอยู่ในลาวอีกประมาณร้อยละ 1 ของประชากรทั้งหมด

คำนี้น่ารู้

คำว่า "ไท" ในภาษาลาวหมายถึง "คน" หรือ "ชาว" เช่น ไทเหนือ ไทใต้ ไทเวียงจันทน์ ไทหนองคาย ได้แก่ ชาวเหนือ ชาวใต้ ชาวเวียงจันทน์ ชาวหนองคาย ฯลฯ ส่วนคำว่า "ผู้" เป็นคำศัพท์เก่าแก่ที่มีความหมายเดียวกันกับ "ไท" เช่น ผู้ลาว ผู้ลื้อ ผู้ม้ง ผู้เย้า ได้แก่ คนลาว คนลื้อ คนม้ง คนเย้า เป็นต้น

ภาษา

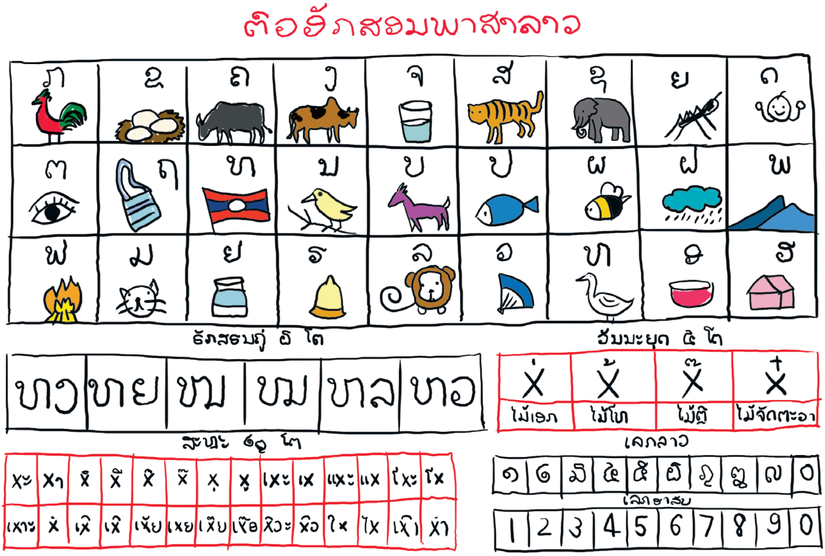

ภาษาประจำชาติได้แก่ **ภาษาลาว** โดยใช้ตัวอักษรลาวที่มีพัฒนาการมาจากอักษรไทน้อยหรืออักษรลาวโบราณ ประกอบด้วยพยัญชนะ 33 รูป 21 เสียง และสระ 28 รูป 27 เสียง ระบบการเขียนในภาษาลาวเริ่มจากซ้ายไปขวา ไม่ค่อยมีความซับซ้อน จึงเข้าใจได้ง่าย แม้ว่าภาษาลาวจะเป็นภาษาประจำชาติ แต่ก็มีการใช้ภาษาไทย อังกฤษ และฝรั่งเศสกันอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแวดวงธุรกิจการค้า

การนับเลข

นับเหมือนคนไทย แต่จำนวน 20 ออกเสียงว่า ซาว ซึ่งเหมือนภาษาถิ่นเหนือของไทย และตัวเลขพันล้านจะอ่านว่า ตื้อ ซึ่งมีความหมายว่าพันล้าน

พูดจาภาษาลาว

สวัสดีค่ะ/ครับ	สะบายดี (เจ้า)
(ถาม) สบายดีหรือเปล่า	เจ้าสบายดีบ่
(ตอบ) ขอบคุณ ฉันสบายดี	ขอบใจ ข่อยสะบายดี
ฉันชื่อปัด แล้วเธอล่ะ ชื่ออะไร	ข่อยซื่อปัด แล้วเจ้าเด้ ซื่อหยัง
(ถาม) คุณอยู่ที่ไหน	เจ้ายู่ไส
(ตอบ) ฉันอยู่ที่เมืองไทย	ข่อยยู่ที่เมืองไท
ลาก่อน	สะบายดี

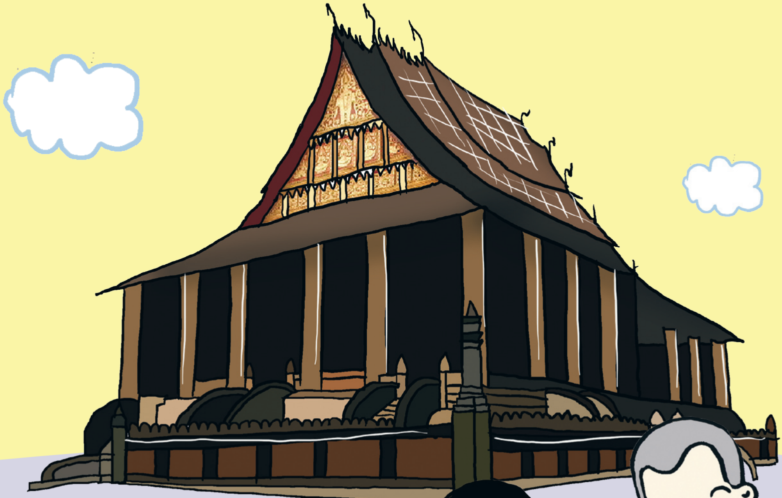

วัดหอพระแก้ว เวียงจันทน์
เคยเป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกต

วิถีชีวิตของชาวลาว
ผูกพันกับพระพุทธศาสนา

ชาวลาวประมาณร้อยละ 75 นับถือศาสนาพุทธนิกายเถรวาท ซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ มีส่วนน้อยแถบภูเขาสูง ร้อยละ 16-17 ที่นับถือผี ซึ่งเป็นความเชื่อดั้งเดิมตามแต่ละท้องถิ่น ส่วนที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์และอิสลาม ถึงแม้รัฐบาลลาวจะให้เสรีภาพในการนับถือศาสนา แต่พุทธศาสนาแบบเถรวาทซึ่งเป็นศาสนาที่ชาวลาวส่วนใหญ่นับถือ ก็เป็นเสมือนแบบแผนแห่งวัฒนธรรมลาว ทั้งในด้านภาษา ศิลปะ วรรณคดี รวมถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่

สถาปัตยกรรม

สถาปัตยกรรมลาวสะท้อนประวัติศาสตร์จากการตกเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส และผสมผสานอิทธิพลจากวัฒนธรรมของสยามหรือไทยและเขมร

สถาปัตยกรรมที่ได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธ

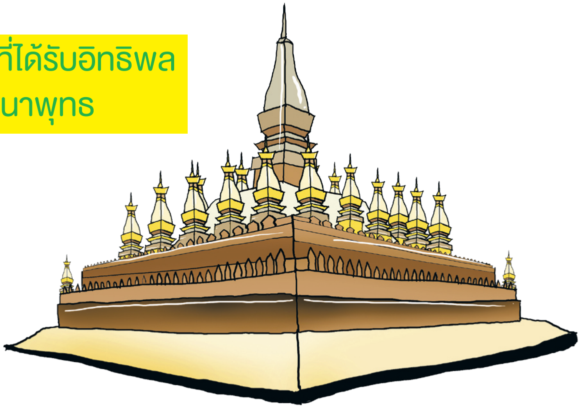

พระธาตุหลวง ศาสนสถานที่สำคัญและเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวลาว ตั้งอยู่ในนครเวียงจันทน์ ถือเป็นสัญลักษณ์ประจำชาติดังปรากฏเป็นภาพประธานในตราแผ่นดิน สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช เป็นเจดีย์ที่โดดเด่นที่สุดในล้านช้าง เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “เจดีย์โลกะจุฬามณี” องค์พระธาตุสูง 45 เมตร ลักษณะคล้ายดอกบัวตูม อันหมายถึงสัญลักษณ์แห่งคำสอนของพระพุทธเจ้า

สถาปัตยกรรมที่ได้รับอิทธิพลจากฝรั่งเศส

หอวัฒนธรรมแห่งชาติลาว ตั้งอยู่บนถนนสามเสนไทย แขวงเวียงจันทน์ ตัวอาคารเป็นสถาปัตยกรรมแบบโคโลเนียล ใช้เป็นสถานที่จัดงานด้านศิลปะการแสดงและงานสำคัญของทางการลาว

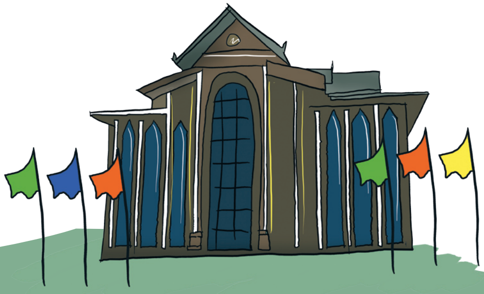

ลักษณะบ้านเรือน

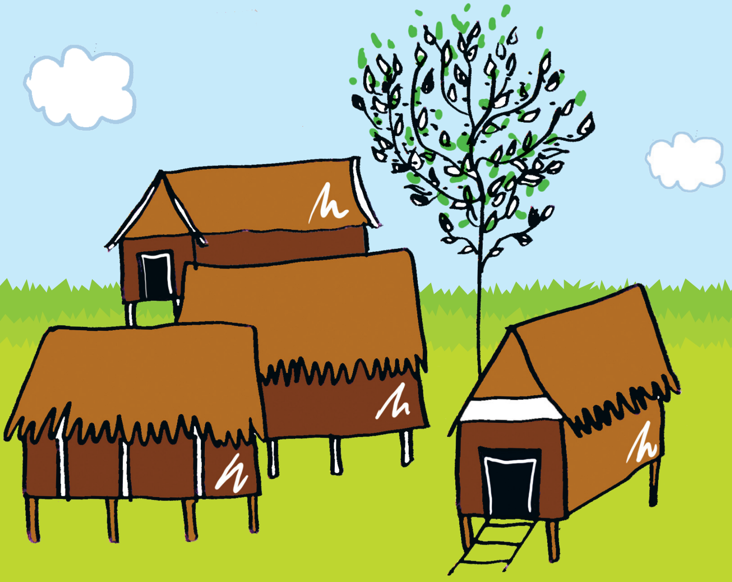

ลักษณะบ้านเรือนของชาวลาวทั้งสามกลุ่มจะมีรูปแบบคล้ายคลึงกัน คือ สร้างจากวัสดุธรรมชาติที่หาได้ในท้องถิ่น มีหลังคาแบบจั่วเพื่อระบายอากาศ เน้นความเรียบง่ายและเป็นมิตรกับธรรมชาติ

ส่วนลักษณะบ้านเรือนชาวลาวในเขตเมือง โดยทั่วไปเป็นอาคารพาณิชย์ มีบ้างที่เป็นอาคารเก่าแก่ สร้างด้วยไม้อย่างสมัยเก่า แต่ก็เน้นความเรียบง่ายและสอดคล้องกับวิถีชีวิต

วรรณคดี

พระรามชาดก เป็นวรรณคดีลาว แต่งแบบ"หนังสือเทศน์" เมื่อราว พ.ศ. 2393 (ตรงกับรัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์) โครงเรื่องหลักตรงกับ *รามเกียรติ์* ส่วนรายละเอียดในเรื่องก็มีผิดเพี้ยนไปบ้างตามที่ผู้แต่งสร้างสรรค์ขึ้นเอง จากจินตนาการ เรื่องเล่า หรือนิทานท้องถิ่น ซึ่งทำได้อย่างกลมกลืน โดยได้ปรับจากฉากในอินเดียใต้ให้เป็นท้องถิ่นลาว ชื่อตัวละครจนถึงภูมิประเทศ แทนที่จะเป็นของชมพูทวีป (อินเดีย) ก็กลายเป็นของสองฝั่งโขงแทน ซึ่งตรงกับลักษณะพิเศษของวรรณคดีลาว คือ มีความเป็นท้องถิ่นสูง เมื่อรับอิทธิพลจากแหล่งอื่นๆ ก็จะนำมาปรับให้เป็นของท้องถิ่นได้อย่างสนุกสนาน แนบเนียน และกลมกลืน

ชวนคิด

พิธีเปิดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 25 ที่ สปป.ลาวเป็นเจ้าภาพครั้งแรกนั้น ได้ให้ตัวละครเอกในวรรณกรรมลาว คือ ศิลป์ชัย หรือสินไซ ซึ่งมีอาวุธคือศรติดตัวมาตั้งแต่เกิด เป็นผู้แผลงศรจุดคบเพลิง

ฟ้อนดวงจำปา

เป็นการแสดงฟ้อนต้อนรับแขกต่างบ้านต่างเมือง มีลีลาการฟ้อนที่อ่อนช้อยและมีเสน่ห์ นิยมนำดอกจำปาซึ่งเป็นดอกไม้ประจำชาติมาร้อยเป็นพวงเพื่อใช้ในการแสดงด้วย

ประเพณีวัฒนธรรม

พุทธศาสนาแบบเถรวาท ศาสนาที่ชาวลาวส่วนใหญ่นับถือ เป็นเสมือนแบบแผนหลักของวัฒนธรรมลาว ทั้งในด้านภาษา ศิลปะ วรรณคดี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ทำให้ประเพณีวันสำคัญของลาวเกี่ยวเนื่องกับพระพุทธศาสนาเช่นเดียวกับไทย ทุก ๆ เดือนในรอบปีจะมีการจัดงานบุญพื้นบ้านประเพณีพื้นเมืองกันเป็นประจำ เรียกว่า **"ฮีตสิบสองครองสิบสี่"** จุดมุ่งหมายเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษผู้ที่ล่วงลับ ตอบแทนบุญคุณของธรรมชาติ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่ช่วยดลบันดาลให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี ซึ่งบางวันรัฐบาลได้กำหนดให้เป็นวันหยุดราชการด้วย ได้แก่ วันมาฆบูชา วันสงกรานต์ (บุญปีใหม่ลาว) วันวิสาขบูชา และวันอาสาฬหบูชา

ประเพณีในวันสำคัญดังกล่าวกำหนดตามปฏิทินจันทรคติดังนี้

- เดือน 3 วันมาฆบูชา
- เดือน 5 วันสงกรานต์ (บุญปีใหม่ลาว)
- เดือน 6 วันวิสาขบูชา
- เดือน 8 วันอาสาฬหบูชาและเข้าพรรษา
- เดือน 9 วันบุญห่อข้าวประดับดิน
- เดือน 10 วันบุญข้าวสากหรือบุญข้าวสลาก
- เดือน 11 วันออกพรรษา
- เดือน 12 วันบุญธาตุหลวง

คำนี้น่ารู้

ฮีตสิบสอง ฮีต มาจากคำว่า จารีต หมายถึง แบบแผนความประพฤติดีงามที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาจนกลายเป็นประเพณี สิบสอง หมายถึง เดือนทั้งสิบสองเดือนในรอบหนึ่งปีตามระบบจันทรคติ โดยรวมจึงหมายถึง ประเพณีที่ปฏิบัติกันมาในโอกาสต่าง ๆ ทั้งสิบสองเดือน **ครองสิบสี่** หมายถึง หลักธรรมหรือแนวทางปฏิบัติ 14 ข้อของพุทธศาสนิกชนคนลาวในการครองตนเป็นคนดี

ประเพณีวันสงกรานต์ (บุญปีใหม่ลาว)

ชาวลาวถือวันสงกรานต์เป็นวันขึ้นปีใหม่เช่นเดียวกับไทย มีการจัดงานติดต่อกันเป็นเวลาหลายวัน โดยวันแรกของงานเรียกว่า "วันสังขารล่อง" จะมีพิธีตามประเพณี มีงานบายศรีสู่ขวัญ งานก่อพระธาตุทราย มีการแข่งขันกีฬาพื้นเมืองและจุดบั้งไฟ วันที่สองเรียกว่า "วันสังขารเนา" จะมีการแห่ขบวนของนางสังขาร (เทียบได้กับเทพีสงกรานต์บ้านเรา) และวันสุดท้ายเรียกว่า "วันสังขารขึ้น" ชาวลาวถือว่าเป็นวันขึ้นปีใหม่ จะพากันไปทำบุญตักบาตร ไหว้พระและเฉลิมฉลองกันตามประเพณี

ประเพณีบุญห่อข้าวประดับดิน

จัดขึ้นในวันแรม 14 ค่ำ เดือน 9 เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ดวงวิญญาณบรรพบุรุษและวิญญาณไร้ญาติทั้งหลาย ชาวบ้านจะทำข้าวต้มมัดใส่กล้วยห่อใบตองเพื่อใส่บาตรในตอนเช้ามืด นำอาหารคาวหวาน ผลไม้ บุหรี่ หมาก พลู ใส่ลงในกรวยใบตองไปวางตามพื้นดินหรือใต้ต้นไม้บริเวณรั้วบ้าน รั้ววัด หรือตามทางแยก เพื่อเป็นทานแก่ผีไร้ญาติ ที่ต้องทำพิธีตอนเช้ามืดเพราะมีความเชื่อว่าผีสางจะได้กินอาหารก่อนแสงแดดส่อง พอรุ่งเช้าชาวบ้านจึงค่อยตักบาตรแล้วอุทิศส่วนกุศลไปให้บรรพบุรุษ

ประเพณีบุญบั้งไฟ

จัดขึ้นในช่วงเดือน 6 เป็นประเพณีขอฝนให้ตกต้องตามฤดูกาลของชาวลาว โดยการจุดบั้งไฟเพื่อขอฝนจากพญาแถน ซึ่งเป็นเจ้าแห่งฟ้าฝน และยังเป็นสัญญาณว่าฤดูทำนากำลังจะเริ่มต้นขึ้นด้วย

ประเพณีไหลเรือไฟ

ตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 หรือวันออกพรรษา ในวันนี้ชาวลาวจะตักบาตรเทโว กวนข้าวทิพย์ ถวายผ้าจำนำพรรษาและปราสาทผึ้ง (นำไม้ไผ่มาสานเป็นรูปปราสาท ตกแต่งให้สวยงาม แล้วแห่ไปถวายพระเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ผู้ล่วงลับ) แล้วตกค่ำจึงมีการประดิษฐ์เรือประดับไฟล่องไปตามแม่น้ำ

ที่เมืองหลวงพระบางจะมีประเพณีไหลเรือไฟและลอยกระทงในแม่น้ำคาน ส่วนที่เมืองเวียงจันทน์จะมีการ “ส่วงเฮือ” หรือแข่งเรือพายในตอนกลางคืน โดยชาวลาวจะแข่งกันตกแต่งเรือด้วยเทียน ตะเกียง และใส่ดอกไม้ ธูป เทียน ขนมเงิน ติดธงอย่างสวยงาม เพื่อเป็นการต้อนรับพระพุทธเจ้าที่เสด็จลงมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ และเป็นการบูชาพญานาคที่เชื่อกันว่าจะปรากฏกายในรูปของลูกไฟ (ทางอีสานเราเรียก บั้งไฟพญานาค)

ตีคลี

นิยมเล่นกันในงานประเพณีนมัสการพระธาตุหลวง คือมีการแห่ลูกคลีและแข่งเล่นคลี เป็นการละเล่นพื้นบ้านที่สืบต่อกันมายาวนานตั้งแต่ครั้งสร้างพระธาตุหลวงขึ้น ถือเป็นกีฬาคู่กับงานบุญนมัสการพระธาตุหลวงเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน เพื่อเป็นสิ่งที่แสดงถึงความสามัคคี โดยจะเป็นการแข่งขันกันระหว่างฝ่ายรัฐบาลกับฝ่ายประชาชน มีความเชื่อว่า หากฝ่ายรัฐบาลชนะจะทำให้ประชาชนทุกข์ยากไปตลอดปี แต่หากฝ่ายประชาชนชนะ บ้านเมืองก็จะอุดมสมบูรณ์ทั้งพืชพรรณและธัญญาหาร

อุปกรณ์ในการเล่นคลี ได้แก่ ไม้สำหรับตีคลี ซึ่งทำจากตอไม้ไผ่ขนาดความยาว 1 เมตร ส่วนปลายของไม้งอนขึ้นเล็กน้อย (คล้ายไม้ฮอกกี้) ลูกคลีทำจากไม้ทองหลาง มีน้ำหนักเบา กลึงให้กลมขนาดลูกมะนาว โดยปักเสาไว้เป็นประตู แบ่งผู้เล่นออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายละ 4-5 คน วิธีการเล่นเหมือนฟุตบอล ฝ่ายใดสามารถตีลูกลงหลุมคลีหรือเข้าประตูฝ่ายตรงข้ามได้ก่อนจะเป็นผู้ชนะ

การแต่งกาย

ผู้หญิง นุ่งผ้าซิ่นและใส่เสื้อแขนยาวทรงกระบอก

ผู้ชาย มักแต่งกายแบบสากล หรือนุ่งโจงกระเบน สวมเสื้อชั้นนอกกระดุมเจ็ดเม็ด คล้ายเสื้อพระราชทานของไทย

ชวนคิด

ผ้าซิ่น เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของลาวที่กลายเป็นเครื่องแบบนักเรียนด้วย เด็กนักเรียนผู้หญิงชาวลาวจะนุ่งผ้าซิ่นสีดำยาวคลุมน่อง ใส่เสื้อนักเรียนสีขาว เกล้าหรือรวบผมเป็นมวย รองเท้านักเรียนสีดำ ส่วนเครื่องแบบของนักเรียนชายคล้ายนักเรียนไทย แตกต่างกันตรงกางเกงที่สวมเป็นกางเกงขายาวสีดำสนิท

อาหาร

ชาวลาวมีวัฒนธรรมการกินที่เรียบง่าย เพียงแค่มีข้าวเหนียวและกับข้าวปรุงอย่างง่ายๆไม่กี่อย่าง เช่น ปลาร้า ปลาปิ้ง น้ำพริก ผักพื้นเมือง ใส่พาข้าว (คล้ายขันโตกทางเหนือของไทย) แล้วนั่งล้อมวงปูสาด (เสื่อ) ก็จกข้าวเหนียวกินกันได้อย่างเอร็ดอร่อย

ตัวอย่างสำรับอาหารลาวที่มักจัดใส่พาข้าวและรับประทานกันอย่างแพร่หลาย คือ

ลาบ

มีส่วนผสมและการปรุงคล้ายลาบทางอีสานของไทย ส่วนผสมมักเป็นผักสมุนไพร นิยมทำลาบปลา ลาบไก่ ลาบเป็ด ส่วนลาบเนื้อมักทำในงานบุญหรืองานใหญ่

แจ่ว (หรือน้ำพริก)

เป็นอาหารที่ต้องขึ้นพาข้าว มีทั้งแจ่วพริกสด แจ่วหมากเลน (ใส่มะเขือเทศ พริก ปลาร้า) หรือหากจะจิ้มเนื้อสัตว์ก็อาจผสมกระเทียม หอม ตะไคร้ ไปด้วย

อาหารดอง

คนลาวมักเรียกอาหารดองว่า ส้ม เช่น ส้มผักกาด ส้มจิ๊น (แหนมวัว) ส้มไข่ปลา

วงดนตรีของลาวคือวงหมอลำ มีหมอลำและหมอแคน โดยมีท่วงทำนองการขับลำแตกต่างกันไปตามท้องถิ่น ทางภาคเหนือเรียกว่า *ขับ* ภาคใต้จากบอลิคำไซลงไปเรียกว่า *ลำ* เช่น ขับงึมเวียงจันทน์ ขับพวนเชียงขวาง ลำสาละวัน ลำภูไท ลำตังหวาย เป็นต้น

แคน

เป็นเครื่องดนตรีประจำชาติลาว ทำจากไม้ซางขนาดต่าง ๆ ประกอบกันเข้าเป็นตัวแคน มีลิ้นโลหะ เสียงเกิดจากลมผ่านลิ้นโลหะไปตามลำไม้ที่เป็นลูกแคน การเป่าแคนต้องใช้ทั้งเป่าลมเข้าและดูดลมออก จึงเป่ายากพอสมควร แคนมีหลายขนาด บางขนาดมีเสียงประสานอยู่ด้วย

นอกจากแคนจะใช้บรรเลงเป็นวงแล้วยังใช้บรรเลงประกอบการลำ (การขับร้อง) หรือใช้บรรเลงร่วมกับพิณ โปงลาง อีกด้วย

หมอลำ

เป็นรูปแบบของเพลงลาวโบราณในประเทศลาวและภาคอีสานของประเทศไทย แบ่งได้เป็นหลายอย่าง ตามลักษณะทำนองของการลำ เช่น ลำเต้ย ลำกลอน ลำเรื่อง ลำเพลิน ลำซิ่ง

ปักหมุดจุดหมาย

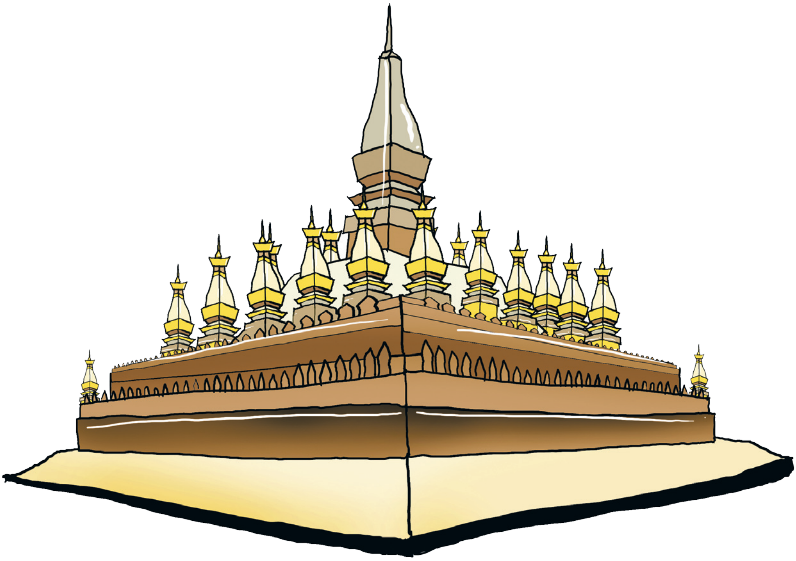

• พระธาตุหลวง หรือเจดีย์โลกะจุฬามณี

เป็นสัญลักษณ์ประจำชาติลาว ตั้งอยู่ใจกลางนครเวียงจันทน์ พระเจ้าไชยเชษฐาธิราชทรงสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2109 มีลักษณะคล้ายป้อมปราการ องค์พระธาตุสูง 45 เมตร ลักษณะคล้ายดอกบัวตูม มีพระธาตุเล็กอยู่บนฐานพระธาตุใหญ่ทั้งสี่ด้านรวม 30 องค์ และปรากฏสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความศักดิ์สิทธิ์ของพระพุทธศาสนาอยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็นรูปแกะสลักพญานาค หรือพระพุทธรูปปิดทองลายกลีบบัวประดับอยู่บนฐานปัทม์ และมีอนุสาวรีย์พระเจ้าไชยเชษฐาธิราชประดิษฐานอยู่ตรงประตูทางเข้าใหญ่

- **ประตูชัย (ประตูไซ)**

ตั้งอยู่บนถนนล้านช้าง นครเวียงจันทน์ สร้างเสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2512 เพื่อระลึกถึงประชาชนชาวลาวผู้สละชีวิตในสงคราม ลักษณะสถาปัตยกรรมได้รับอิทธิพลบางส่วนจากประตูชัยที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส แต่ก็ยังมีเอกลักษณ์ของลาวปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นพระพุทธรูปศิลปะลาว ภาพเรื่องราวมหากาพย์*รามายณะ* หรือแบบปูนปั้นใต้ซุ้มประตูโค้ง

ชวนคิด

ประตูชัยมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "รันเวย์แนวตั้ง" เพราะการก่อสร้างแห่งนี้ใช้ปูนที่สหรัฐอเมริกาซื้อเพื่อนำมาสร้างสนามบินใหม่ในนครเวียงจันทน์ระหว่างสงครามอินโดจีน แต่ไม่ทันได้สร้างเพราะสหรัฐอเมริกาแพ้สงครามอินโดจีนเสียก่อน จึงนำปูนซีเมนต์มาสร้างประตูชัยแทน

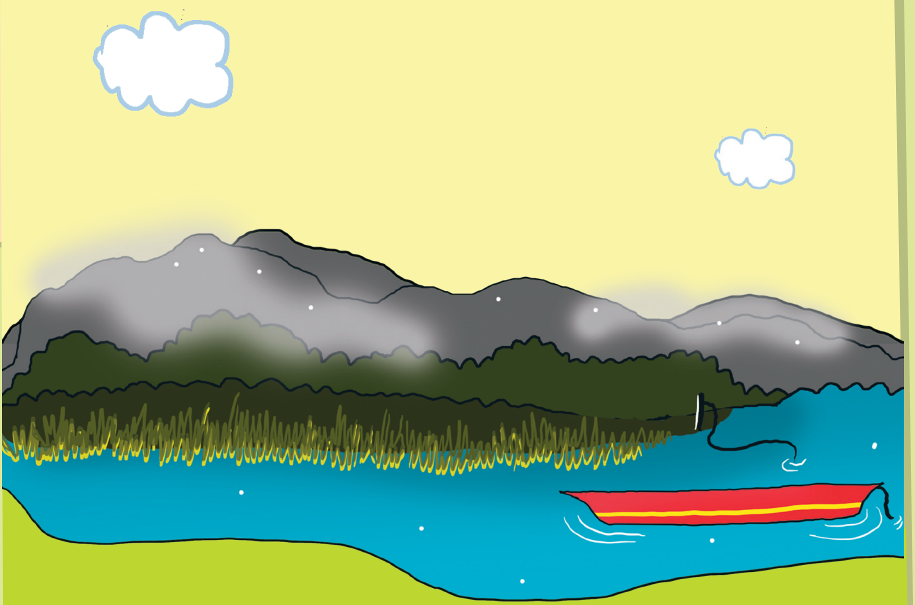

• วังเวียง

ตั้งอยู่ห่างจากนครหลวงเวียงจันทน์ไป 150 กิโลเมตร เป็นเมืองท่องเที่ยวเล็ก ๆ ที่เต็มไปด้วยธรรมชาติอันสวยงาม มีกิจกรรมท่องเที่ยวยอดฮิตคือ ล่องเรือชมความงามของธรรมชาติและชมวิถีชีวิตที่เรียบง่ายของชาวลาวริมฝั่งแม่น้ำซอง

หลวงพระบาง

เมืองมรดกโลก ตัวเมืองสงบ อบอุ่นด้วยรอยยิ้มและมิตรไมตรี ตั้งอยู่บริเวณริมน้ำโขงและคานไหลมาบรรจบกัน สาเหตุที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกของมวลมนุษยชาติก็ด้วยเหตุผล 3 ประการ คือ 1. เป็นตัวอย่างอันโดดเด่นของวัฒนธรรมมนุษย์ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน 2. ภูมิศาสตร์เมืองมีความโดดเด่น การวางผังเมืองมีเอกลักษณ์ และ 3. ดำรงรักษาสถาปัตยกรรมดั้งเดิมคงสภาพบ้านเรือนและเมืองไว้ได้เป็นอย่างดี

• พระราชวังหลวงพระบาง (พิพิธภัณฑ์หลวงพระบาง)

ตั้งอยู่ที่ถนนสักกะลิน ตรงข้ามทางขึ้นพระธาตุพูสี เป็นอาคารชั้นเดียวยกสูงแบบโคโลเนียล หลังคายอดปราสาทเป็นศิลปะลาวล้านช้าง ในอดีตเคยเป็นพระราชวังหลวงพระบาง สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2477 สมัยเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์ ออกแบบโดยสถาปนิกชาวฝรั่งเศส ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง สถานที่แห่งนี้จึงได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นพิพิธภัณฑ์หลวงพระบางแทน

• วัดเชียงทอง

ตั้งอยู่บนถนนโพธิสารราช ริมแม่น้ำโขง เป็นวัดหลวงที่งดงามและโดดเด่นที่สุดในลาว สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2102 สมัยพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช ก่อนย้ายเมืองหลวงไปนครเวียงจันทน์ สถาปัตยกรรมเป็นศิลปะแบบหลวงพระบาง มีหลังคาแอ่นโค้งคล้ายปีกนกแล้วลาดต่ำลงมา ตรงกลางหลังคาอุโบสถประดับช่อฟ้างดงาม ภายในประดิษฐานพระองค์หลวง พระพุทธรูปองค์ประธานสีทอง

นักโบราณคดียกย่องว่า วัดเชียงทองเป็นดั่งอัญมณีแห่งสถาปัตยกรรมสกุลช่างล้านช้าง

นามนี้สำคัญไฉน

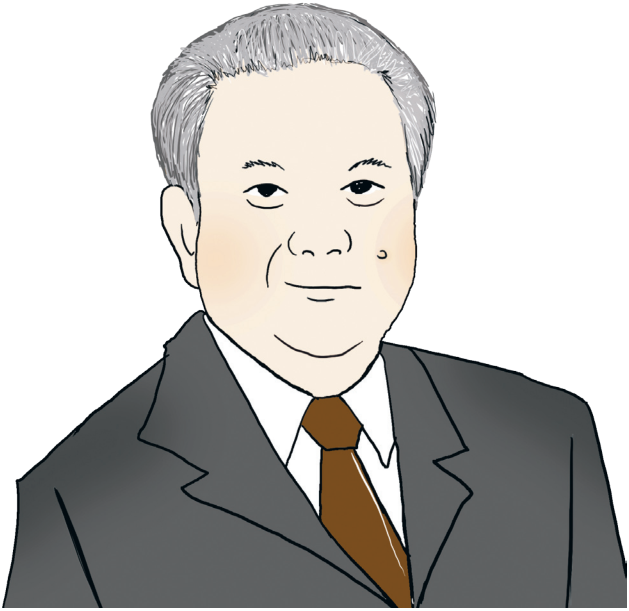

ไกสอน พมวิหาน

(13 ธันวาคม พ.ศ. 2463 – 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2535)

นักการเมืองและนักปฏิวัติชาวลาว เป็นหัวหน้ากลุ่มคอมมิวนิสต์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2498 และได้ขึ้นเป็นผู้ปกครองของชาวลาวภายหลังจากที่ระบอบกษัตริย์ถูกโค่นล้มในปี พ.ศ. 2518

ไกสอน พมวิหาน เกิดที่ภาคใต้ของลาว โดยมีแม่เป็นชาวลาวและพ่อเป็นชาวเวียดนาม พ่อของท่านไกสอนเป็นข้าราชการในรัฐบาลอาณานิคมฝรั่งเศส ไกสอนจบการศึกษาด้านกฎหมายจากมหาวิทยาลัยฮานอย และได้เข้าร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งอินโดจีนที่เพิ่งถือกำเนิดขึ้น ต่อมาเขาถูกส่งตัวกลับไปที่ลาวโดยโฮจิมินห์ เพื่อเป็นแนวร่วมเครือข่ายปฏิวัติต่อต้านฝรั่งเศส หรือที่รู้จักกันในชื่อ "กลุ่มปะเทดลาว"

อเล็กซานดร้า ทิดาวัน บุนซ่วย

อเล็กซานดร้าเกิดวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2530 เป็นลูกสาวคนสวยของพ่อบุนทะวีไซ ชาวลาว กับแม่โจดานา อิออร์ดังกา ชาวบัลแกเรีย

อเล็กซานดร้าเกิดในครอบครัวนักดนตรี คุณปู่คือ บุนทะมาลี บุนซ่วย ผู้แต่งเนื้อร้องและทำนองเพลงอมตะ *กุหลาบปากซัน* และ *สายลมเย็น* ส่วนคุณตาเป็นนักร้องและนักกีตาร์ชาวบัลแกเรีย เธอเริ่มเล่นดนตรีตั้งแต่อายุ 3 ขวบ เป็นนักร้องลูกครึ่งคนแรกของลาวซึ่งมีอายุน้อยที่สุดที่ได้ออกอัลบั้ม อเล็กซานดร้าเป็นซูเปอร์สตาร์และเป็นศิลปินคนเดียวของลาวที่ต้องทำเรื่องขออนุญาตรัฐบาลก่อนสัมภาษณ์เธอ ผลงานเพลงของอเล็กซานดร้า อาทิ *คอยวันฮักหวนคืน*

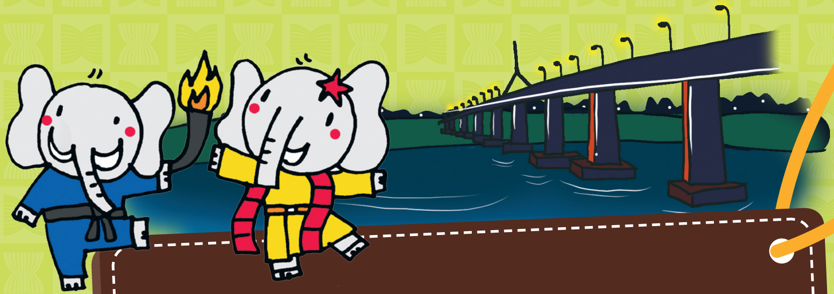

ลาว เป็นประเทศบ้านพี่เมืองน้องของไทย ซึ่งมีภาษา ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่คล้ายคลึงกับคนไทย แต่แตกต่างตรงที่ลาวยังคงรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมไว้ได้อย่างเหนียวแน่น และแม้ลาวจะเป็นประเทศขนาดเล็ก แต่ก็มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์มาก

ลาวเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนเมื่อปี พ.ศ. 2540

ขอขอบคุณข้อมูล

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ
เลขที่ 443 กระทรวงการต่างประเทศ ถนนศรีอยุธยา
แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
www.mfa.go.th/asean